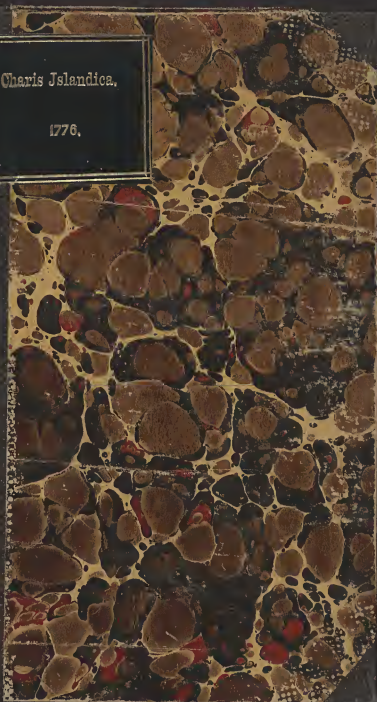
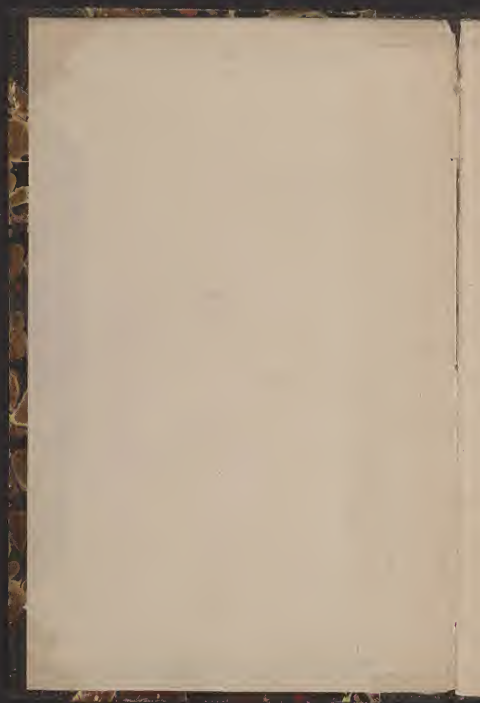
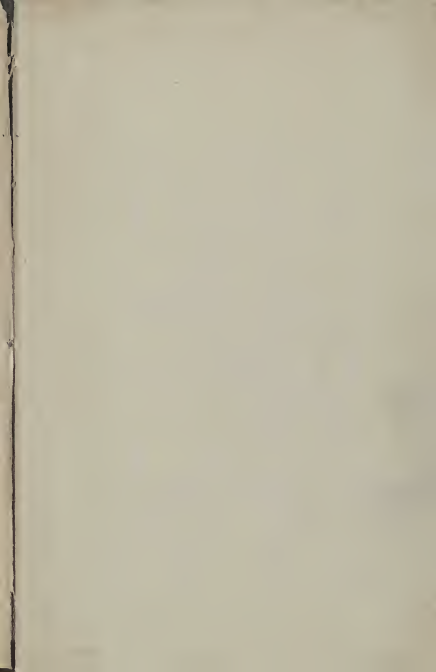

Charis Islandica.

1776.

811

Gun

CHARIS ISLANDICA
CHARITIBUS
NORVEGICO-
CHRISTIANSANDENSIBUS
OBVERSA.

SIVE

C A R M E N
EVCHARISTICUM

SUPER

COLLECTA NUMMARIA

A VIRO

SUMME VENERABILI

OLAO TIDEMANN,

DICTÆ DIOECESEOS

EPISCOPO VIGILANTISSIMO,

EJUSDEMQUE

PLURIMUM VENERANDO CLERO,

LABORANTIBUS IN ISLANDIA

SYMMYSTIS *Laudibusque*

BENIGNISSIME TRANSMISSA.

HAVNIÆ 1776.
TYPIS AUGUSTI FRIDERICI STEINII.

CICERO. Offic. Libr. II. cāp. 20.

Inops, si bonus est vir, etiam si qui referre gratiam non potest, habere potest. Commode autem quicumque dixerit: Pecuniam, qui habeat, non reddidisse: qui reddiderit, non habere; Gratiam autem & qui retulerit, habere: & qui habeat, retulisse.

Bocchus Rex apud SALLUST.

Nunquam tibi redditam gratiam putaveris:
Semper apud me integra erit. —

Miraris: merito miraris, Patria, donum,
Unde tibi doni spes modo nulla fuit.
Et cui non mirum? quis non laudetque canatque
Quod caret exemplo, quod ratione caret.
Quod ratione caret! Paradoxon dicitur ingens:
Qvis namque id laudet, quod ratione caret?
Quod ratione, inquam: neque enim commercia gentes
Sejunctas jungunt, quæ viguère prius:
Hæc etenim ratio, domina, & quæ regnat ubique,
Qua sine vix fieri dicere multa queas.

Interea tamen haut alias heic deesse videmus,
Prodere quas breviter nostra Thalia cupit.
Patria in historiis audit Norvegia Thules
Testibus invictis, innumerisque locis.
Hinc leges primum advectæ, mox inde petitæ,
Partim & mutatæ, sat viguère diu.
Hinc mox religio Christiana, hinc mutua semper
Hospitia, & merces, officiisque vices.
Norvegiæ Thulen voluere adjungere quidam:
Nondum tempus erat, postea tempus erat.
Et cum tempus erat Danis accedere sceptris
Matrem nata suam est rite secuta libens.
Copula Rex animos hominum conjungit honestos,
Copula civilis, copula firma fati.
Regis ad exemplum totus componitur orbis
Primum hoc terrestris machina mobile habet.
Ast quibus est animi vigor, & quævis vena benigna
Ingenii est, celebrent Regia facta, viri.
Mi mea coepta satis tela hæc erit, una superque
Viribus æqua magis, vix tamen æqua satis.

Regia

Regia facta, inquam, Regumque exempla sequentum

Quorum aliquot nobis Havnia dia dedit,

Cessarunt equidem has inter commercia gentes,

Copula sed triplex intemerata manet.

Copula conjungens *Rex* una erit, altera & *Ortus*

Copula, *Religio* tertia jure cluet.

Sanctius haud istis quidquam, nec firmitus usquam,

Pulchrius hisce nihil, suavius hisce nihil

Hinc fraternus adhuc velut inde ab origine primâ

Has inter gentes perpetuatus amor.

Hoc seu adfectu motus, seu fidere certo

Adflatus, *Præsul*, munera distribuit.

O! salve ANTISTES! decus immortale Tuorum,

Auctor & exemplum muneris insoliti.

Salvere, o! *Fratres!* (nomen venerabile Cleri)

Præfule digna cohors, munere digna cohors.

Præsul ut amtruat, inde & vulgus redamtruat olli

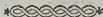
Pulchrius heic Saliis, quos Numa constituit.

VOS, quorum nullos fructus jam tempore longo

Percipitis, tamen his mittere dona juvat:

Diffimiles aliis, quos si memorare potessem,
Malo jubere suas res sibi habere malas.
Munificos heic verè animos agnoscere oportet,
Fraternos animos, nec minus ingenuos.
Tempore sic prisco coelesti ardore calentes
Christicolas miseris dona dedisse leges.
Tempore Apostolico vix tantum nomine notis
Auxiliatrices dona tulère manus.
Diffita quæ nobis præsentia Numinis almi
Una eademque implet, dirigit atque movet.
Ne valeam, nisi gens simplex & candida nôrit
Hanc eleemosynen commemorare diu:
Gens, quæ tractari novit, tractare sed & quam
Ne dicam aut nôrit plurima turba virum.
Eyvindi carmen, notum est, ac munus HARALDI,
Commemorari hodiè facta vetusta virum.
Vincamur nummis: charites sed munere vinci
Liberum & erectum non finet ingenium.
Hos igitur versus testes procul ire jubemus,
Neqvis adhuc nimium degenerâsse putet,

Si miseros finxit variis fortuna premendo

Casibus, ingratos haud tamen efficiet.

Non potuere homines, coelumque, solumque, salumque

Virtutum ex animis eruere igniculos.

Et vetus & notum est: *Gaudet patientia duris,*

Per damna & cædeis ducit & arbor oper.

Et speramus adhuc, pestem si tollere Numen

Dignetur geminam, tum fore *παντα καλως.*

Mirantur multi, post maxima munera Regum,

Non mox Islandis cedere *παντα καλως.*

Qui si perspicicerent verum, verumque fateri

Vellent, mirari talia desinerent.

Et me desinere est tempus, finemque canendi

Tandem nosse meum; *Vivite, cura Dei!*

Vivite felices! Vivat post funera virtus!

Præmia virtutis det Polus atque Solus!

Pascite felices! vulpes arcete luposque,

Nec pecus infestet flebilis ulla lues.

Pascite felices! tandem post tempora vitæ,

Cum gregibus vestris, vivite calicolæ!

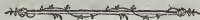

Illustret veterum felix Norvegia laudem

Exemplis locuples fortibus atque bonis.

Contingatque diu virtutem extendere factis,

Donec virtutum præmia plena feret!

ELEEMO-

ELEEMOSYNÆ NORVEGICÆ

IN EGENOS ISLANDIÆ VERBI MINISTROS,
SUMME ET PLURIMUM REVERENDOS
D A T O R E S

GRATO ANIMO SEQVENTIBUS ADORAT .

K. TH. F.
MIDDALENSIS.

37-7-22, 2

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

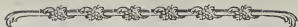
11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

11-10-30

Subleva gratos hilaresque vultus
prisca Norvagi generis propago
incolens tractus glacialis oræ
subdita plaustr O!

Insulam nostros trepidis carinis
constat & faustis avibus petisse
hanc avos, multorum abitum dolebat
Norgia mate R,

Sed nec oblita est genetrix nepotum
offerens tignos domibus struendis,
ipsa frumenti species abundè
præbuit alm A.

S cilicet Norgæ regionis olim
Regios nostris taceam favores
præstitos? aut quis merito Dynastas
carmine laude T?

A quibus leges nitidosque mores
primitus nostri didicere patres
unde concessum est speciosum honorum
fumere nome N.

L umen æternæ radians salutis
sparsit huc Regum pietatis aura,
templa fundavit, statuens decoro
ordine sacra A.

V ix recordanti mihi tempus exstat
plura Norvagi benefacta Regni,
cujus ut membrum speciale nostra
patria nota est T.

A st ubi Dano suberat Monarchæ,
matris & natæ gerit ille curam,
pristino tandem minor abstinebat
ubere dulce I.

Multa

M ulta regnorum Moderator ingens
funtibus raris alimenta genti
promsit Islandæ, manet illa semper

Corpora macr O.

A nxius nostri nimium vigoris
sponte Præfectum regioni adornat
stirpe Norvagum, cui nos fovendos

denique manda T.

T erra spectatrix Helices opacæ
aptius nullum celebris Monarchæ
prædicat donum, magis aut salubri

nobile fruct U.

E n pius tutor patriæ misellæ!
en sciens auctor Cereris colendæ!
ecce nutritor teneris amicâ

fratribus aur A!

R egius nostræ regionis altor
ipse Norvagos monet esse nexu
sanguinis junctos simul atque nobis

corde fidel I.

Nunc

Nunc tibi grator nive strata tellus,
quod tui mater meminit benignè
Norgia, & fratrum benefacta misso
munere cerni S.

Optimis grates agimus libenter
Christianfandi Patribus, Virisque,
dona quot nobis tribuere Tecum,
inclyte PRÆSU L.

Rector excelso residens Olympo
pro suis verbi referat ministris
præmium VOBIS, mancant benignos
omnia faust A.

Vestra florescat benedicta semper
terra, munitis domibus togatæ
paci amplexu, beet arva læto
ubere Nume N.

Excitet VOBIS genuinum amorem
invicem summi genitoris ardor,
quomodo fratres lepido celebrat
carmine Davi D.

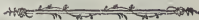
Gratiæ

G ratiaè acceptum ferimus MONARCHÆ
quod pios ritus simul atque leges
ipse communes finit esse utrique
perbenè gent I.

I nsidens justus folio nitenti
imperet multos celebris per annos!
Hunc Deus vitæ faturum beata in
atria perdu C!

A fferant largis placidam salutem
septies trinam modulata cursim
verba Norvagis! Faveant eisdem
orbis & astr A!

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

